

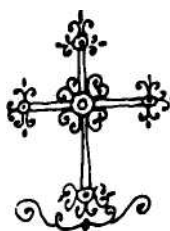

Месеца фебруара, у 8. дан.*¹

Спомен светог оца нашег Саве II,
архиепископа Српског.*²

Син краља Стефана Првовенчаног а братанац светог Саве I. Родио се око 1200. године. Пре монашења звао се Предислав. Следујући примеру свог великог стрица Предислав се замонаши и ревносно преда подвигу. Подвизавао се у манастиру Хилендару, одакле је ишао у Свету Земљу да се поклони Гробу Христовом и да види сва места страдања Његовог. Из Хилендара буде најпре постављен за епископа хумског, а онда за архиепископа српског. Изабран је за архиепископа српског после св.

Арсенија 1266. године, под именом Сава II. Управљао црквом с великом преданошћу и љубављу, знајући, како вели његов биограф св. архиепископ Данило, „да ће свако одговарати за дани му талант, и зато се неослабљено бринуо за Богом даровану му паству стада Христовог“. Упокојио се 1271. године у Пећи. Мошти му леже у манастиру Пећи.

¹* Може се читати као Синаксарско житије на своме месту, после 6. Песме канона.

²* Узето из „Житија светих за месец фебруар“ Ј. Поповића, стр. 183.

Додатак:

Сава Други, архиепископ српски^{*3*4}

После овога светога Арсенија,^{*5} благословом Божјим постаде преосвећени архиепископ Сава Други, а брат благочастивога краља Уроша Првога.^{*6}

Од младости не приону ни за једну земаљску славу, пошто га је Бог навео на истинити пут спасоноснога живота, да „љуби Господа свим срцем и свом душом својом, и да свим својим осећањима“^{**7} гледа заповести свога Владике.

И ревнујући животу преподобних отаца, постаде монах, узевши исправљање доброга подвига, очишћен душом показа се како напредује из дана у дан набоље, уздржавајући се од сваке земаљске сујете, уклањајући се од зла, чинећи добро, јер вођен божаственим духом, подвизаваше се великим подвизима да умртви тело своје. Ишао је у Јерусалим да се поклони гробу Господњем и да види сва места страдања Његова. Када је провео тамо много време, вратио се опет, и живео је у Светој Гори Атонској. И претрпе многе напасти и искушења од морских разбојника. Одатле се Божјом вољом опет врати у своје отачаство и ту показа велико исправљање својега подвига,^{*8} тако да се чудно и свечасно прочуо његов богоугодни живот, док није и такве славе удостојен био милосрђем сведарежљивога Бога и посвећењем светога Духа, да је узео Богом подигнути престо светога господина и учитеља кир Саве.

И видећи се да је удостојен од Христа таква дара, пазио је самислено на првозаконо предање, шта је светим апостолима и богоносним оцима утврђена права вера и савршени устави по достојању. И следујући трудом и подвигом светитеље који су били пре њега, како је ко од њих свршио у свом веку, знајући да ће свако одговарати за дани му таланат, и зато се неослабљено бринуо за Богом даровану му паству стада Христова, бистро и богоугодно и непорочно живећи, и бринући се за божаствену цркву, и ту је ову испуњавао и красио сваким дивним и прекрасним правдама по црквеној потреби. И сам собом подвизавајући се у сваком исправљању, и сву децу свечаснога збора простославне и божаствене цркве боголепно је учио таквима и упућивао да чине што је Богу угодно, и неповређено је провео Богом даровану му част

^{3*} Ово кратко житије спада у радове других настављача зборника архиепископа Данила. Узето из едиције „Стара српска књижевност у 24 књиге“ књ. 7, стр. 121 и 122, издање: Просвета и СКЗ, Београд 1989. (Примедба приређивача)

^{4*} Чита се на своме месту, после 6. Песме канона, на јутрењу. (Примедба приређивача)

^{5*} Архиепископ Арсеније (1233-1362) умро је 1266, али је највероватније да се Сава II прихватио његових дужности када овај више није могао да их врши, односно 1263. или 1264.

^{6*} Сава II био је син Стефана Првовенчаног, рођен око 1200. или 1201, тако да је био брат не само Урошу I (1243-1276) него и Радославу (1227-1234) и Владиславу (1234-1243).

^{7*} П. зак. 6,5; Мт. 22,27; Мк. 12,30; Лк. 10,27.

^{8*} Између других обавеза, Сава II био је игуман хумски. Видети: Ђ. Слијепчевић, *Историја СПЦ*, стр. 155, Минхен 1962. год.

апостолске катедре, и добро је упасао поверену му паству, и живео је у чину чреде своје седам година.*⁹

И после овога пређе из овога живота на блажени и вечни покој, и би положено тело његово у дому Светих Апостола,*¹⁰ где се светолепно и свечасно помиње и до сада. А успомена његова престављења је у осми дан месеца фебруара.

Кивот Св. Саве II у цркви Св. апостола,
у манастиру Пећска Патријаршија.

⁹* Сава II умро је 8. фебруара 1271, тако да је архиепископ постао најкасније у почетку 1264.

¹⁰* Главна црква у Пећи посвећена је Св. Апостолима.